

a pokud plná moc jeho nebyla odvolána. Jurisdikce světicímu biskupovi nepřísluší. Úřad světicího biskupa končí smrtí, exkomunikací neb suspensí biskupa, jemuž jest přikázán.

S biskupy světicími nelze stotožňovati biskupy titulární, které jmenuje král uherský v základě zvláštního privilegia papežského. Tito biskupové, jichž jest celkem 24, mají pouze titul biskupů, nikoli však svěcení biskupské a přísluší jim hlas v tabuli magnátů. Leč od r. 1883 zaujímají místa ta superintendenti církve reformované a nesou též titul »biskupa«.

Biskupství viz Biskupové.

Blanco-indosament viz Giro.

Blázince.

I. Pojem a význam. Blázince jsou ústavy, jež slouží ku léčení choromyslných a ku střežení a ošetřování nevléčitelných bláznů. Již římský zákon dvanácti desk zmiňuje se o opatrování bláznů (*cura furiosi*); tehda ovšem nebylo zvláštních ústavů humanitních pro ošetřování choromyslných, kteří v zájmu veřejné bezpečnosti byli zvláště střeženi. Teprve pozdější věky věnovaly bláznům zvláštní péči s léčbou spojenou. Tak byla r. 1751 založena svato-Lukášská nemocnice v Londýně, v níž byli skoro výhradně blázni léčeni. Ústav tento byl po několik desetiletí jediným svého druhu a teprve postupem času zřídily i jiné země, uznávající důležitost léčby bláznů, ústavy podobné, na př. Francie, Dánsko, Švýcarsko, Belgie, Německo a Rakousko. Zřizování takových ústavů mělo pak v zápětí, že upraveno bylo zřizování blázinců cestou zákonodárnou a že vydány byly pro ně podrobné předpisy, dle nichž se mají blázince spravovati a kterými mají býti blázni chráněni před zlým nakládáním a před přílišným omezováním jich svobody osobní; zvláště pak věnovalo zákonodárství potřebám hygienickým důkladné pozornosti.

II. Zákonodárství rakouské vydalo celou řadu předpisů blázinců se týkajících. (Zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 68. ř. z. a nař. min. vn. a sprav. ze dne 14. května 1874 č. 71. ř. z.)

1. Blázince veřejné. Podmínky přijetí do veřejných blázinců a propouštění z těchto, jakož i poměry jich jsou upraveny stanovami, kteréž jednotlivé korunní země pro blázince jimi zřízené vydávají. Takové stanovy byly vydány pro blázinec zemský v Praze a jeho odbočné ústavy v Kosmonosích a Hor. Bečkovických, pro moravský zemský blázinec, pro blázinec zemský ve Vídni a Ybbsu, pro hornorakouský blázinec zemský, pro blázinec v Solnohradě, pro tyrolsko-vorarlberský blázinec zemský, pro blázinec ve Štyrském Hradci, pro blázinec v Celovci atd. Správa blázince jest povinna přijetí každého choromyslného do ošetřování příslušnému soudu oznámiti. Úřadům co nejprísneji nařízeno jest, aby dbaly toho, by nemocní při dopravě do ústavu žádné škody neutrpěli. (České gub. nař. ze dne 11. ledna 1838 č. 662.)

K žádosti za přijetí blázna do blázince buď přiloženo vysvědčení lékařské a obšírné vylíčení nemoci. (České gub. nař. ze dne 26. května 1840 č. 32.756.)

Úřady a orgány zdravotní mají přísně toho dbáti, aby blázni na svobodě jsoucí co nejdříve do blázince dopraveni byli. (Česk. gub. nař. ze dne 1. března 1833 č. 8983.)

2. Soukromé blázince mohou býti zřízeny za týchž podmínek, za kterých blázince veřejné zřízeny býti mohou, a jsou rovněž podrobeny